

சீவகசிந்தாமணி ‘இலக்கணயார் இலம்பகுத்தில்’
திருமணச் சடங்கு முறைகள்

24

முனைவர் டோ. நி. ஸ்ரீகாலா

உதவிப்போசிரியை

துமிழ்த்துறை உயராய்வு மையம்

தெ.தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்

முன்னுரை

மனநால் என்ற சிறப்பினை உடைய சிந்தாமணியில் ‘இலக்கணயார் இலம்பகம்’ சிவகன், இலக்கணை திருமண நிகழ்வை மிகவும் அழகுறக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. அக்கால அரசுகுல மக்களின் திருமணச் சடங்கு முறைகள் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

திருமண நாள் பார்த்தல்

திருமணம் என்பது வாழ்வில் ஒருமுறை நிகழ்க்கூடிய இன்ப நிகழ்வு. புதியதோர் வாழ்வில் அடியெடுத்து வைக்கின்றவர்களின் வாழ்க்கை வளமாக அமையத் திருமணம் மற்றும் அதை அடியொற்றி வருகின்ற சடங்கு முறைகளுக்கு நல்ல நாள் பார்த்துச் சடங்கு முறைகளை மேற்கொள்வர். அரிய ஜோதிட நூல்களைக் கற்றிந்தவனும், யானைகளையும், பொன்னாலான சிவிகைகளையும் விருதாகப் பெற்ற மிகச்சிறந்த சோதிடனை அழைத்துத் திருமணத்திற்கான நல்ல நாளினைத் தேர்வு செய்தனர். இந்த நற்செய்தியினை அரசன் முரசறைவோர் வாயிலாக மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் முறையினையும், முரசறைவோன் யானையின் மீது மங்கல முரசை ஏற்றி ‘நெடுநகர் வாழ்க்’ என வாழ்த்தித் திருமணச் செய்தியை நகர மக்களுக்கு அறிவித்த செய்தியையும் அறிய முடிகிறது.

மன நிகழ்வுக்குரிய சடங்கு முறைகள் ஏழு நாட்கள் நடைபெற்றது என்பதைக் காணமுடிகிறது. “ஏழு நாட்களும் பசும்பால் கலந்த இனிய சோற்றையல்லாமல் பிறவற்றை உங்கள் மனம் விரும்பினாலும் உண்ணாதிருங்கள், ஏழு நாட்களும் ஒழுக்கமற்ற கொலை மதயானைகளை நகரின் எல்லையை விட்டு அப்புறப்படுத்துங்கள்” என்று கூறுவதிலிருந்து மனவிழாவானது ஏழு

நாடகள் கொண்டாடப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. மேலும் அந்நாடகளில் மக்கள் தங்கள் மனக்கவல்லகளை மறந்து இன்புற்றிருக்கவும் ஏறிவிறுத்தப்பட்டனர். திருமணம் முடிந்த ஏழூடகள் கழிந்த பின்னரே அரண்மனையை விட்டு வெளியே செல்லும் வழக்கம் காணப்பட்டது. தற்போதும் ஒருசில இனமக்களிடம் இச்சம்பிரதாயை காணப்படுகிறது.

நகரமே விழாக்கோலம் புணல்

திருமண நிகழ்வை அறிவித்தவுடன் நகரமே விழாக்கோலம் புண்டுள்ளதை ஆசிரியர் அழகாக ரசனையோடு விளக்குகிறார். வெண்சங்குகளின் முழக்கமும், யாழ், குழல், தண்ணூலை, முழுப்போன்ற கருவிகளின் மங்கல முழக்கங்கள் எழுந்தன. இவ்விளிய ஒசையைத் தொடர்ந்து பெண்கள் தங்கள் இல்லத்தில் உறைகின்ற தெய்வத்திற்கு வெண்சாந்தினால் நிலத்தை மெழுகிப் பூப்பலியிடுவதிபாடு செய்தனர். திருமண நிகழ்வின் பொருட்டு நகரத்து மக்களுக்குக் கருப்பஞ் சாற்றையும் நெய்யையும் வெள்ளுய எனப் பெய்து கலந்த பால்சோற்றையும் அழகிய ஆடைகளையும் அணிகலன்களையும் தானமாகக் கொடுத்தனர். மேலும் பலாப்பழுத்தின் இனிய சுளைகளையும் இனிய வாழைப் பழங்களையும் சுவையிக்க மாங்கனிகளையும் வடித்தெடுத்த தெளிந்த சாறுடன் தேனைக் கலந்து சமைத்து வைத்தனர். தெங்கின் இளநீரையும் எங்கும் நிரப்பி வைத்தனர். மேலும் பாக்குக் குலைகளையும் துளிர் வெற்றிலைகளையும் கற்புரு முதலான முகவாசனங்களையும் மக்கள் விரும்பி உண்ணுமாறு நிலங் சுமக்க முடியாதபடி குவித்து வைத்திருந்தனர். நறுமணம் கமழ்கின்ற புகைப் பொருட்களையும் மிகுதியான நுகர் பொருட்களையும் ஆண்களும் பெண்களும் ஏந்தி நின்றனர். கொடிகள் அசைகின்ற அரண்மனை வாயிலில் மடல் விரிந்து அசையும் பாக்கு மரமும் வாழை மரமும் பெரிய கண்ணாடியும் பூரண கும்பங்களும் நிறைந்து காட்சியளித்தன. விண்ணுலகை வெட்கச் செய்யும் அளவுக்கு இக்காட்சி அமைந்துள்ளதேன ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். நிலத்தில் நெய்யும் பாலும் ஒழுகுவது பெருங்கூட்டத்தைச் சுமக்க முடியாமல் மணமகள் அழுவது போல் காட்சியளிக்கின்றதாம். இவ்வாறு நகரமே விழாக் கோலம் புண்டு திகழ்ந்தது.

திருமணச் சடங்கு முறைகள்

திருமணச் சடங்கின் தொடக்கமாக மங்கல இருக்கையை அரசர்க்குரிய மகளிர் இட்டனர். எங்கும் பொற்காசம் மணியும் வலம்புரிச்சங்கின் முத்தும் குவிக்கப்பட்டன. மங்கல வாழ்த்துதலின் முழக்கத்தோடு மணி விளக்கு ஏற்றி நறுமணப் புகைகள் பரவ ஆயிரத்து எட்டுக் கவரி வீசினர்.

சூக்கம் சடங்கு
 திருமணத்திற்கு முன் ஆண் மகனுக்குச் சிகை கழிக்கும் சடங்கினை நடத்துவார். நிமித்திகள் உரைத்த நல்ல நேரத்தில் சீவகன் இருக்கையில் ஏறி அமர்ந்தவுடன் மங்கலமாகிய அறுகையும் அரிசியையும் இட்டு மந்திரித்த மங்கலமாகிய பொன்கருவியைச் சிகை நீங்க மயிர் வினைஞன் எடுக்கப் பலரும் வாழ்த்தும் சடங்குமுறை காணப்பட்டது. அப்போது மங்கலக் கருவிகள் முழங்கும். மகளிர் சீவகன் தலையிலிருந்து மழித்த அழகிய முடியைப் பொன் வட்டிலில் இட்டு எடுத்துச் செல்வார். இது போன்று இலக்கணைக்கு மயிர் வினைச் சடங்கு செய்தனர். மயிர் வினைச் சடங்கு என்பது புருவம் திருத்துதலைக் குறிக்கும். மேலும் திருமணம் முழந்த நான்காம் நாள் மன்னர்க்கு மயிர்களை சடங்கும் நடைபெறும் என்பதைச் சிந்தாமணி கூட்டுகிறது. இது அரசகுல வழக்கமாக இருந்தது. இச்சடங்கு முறையின் போது அரிசியும் அருகம்புல்லும் கொண்டு வாழ்த்துவது மரபாகக் காணப்படுகிறது. அருகம்புல்லை இறைவழிபாட்டிற்கு மட்டுமின்றித் திருமணச் சடங்கு முறைகளில் மங்கலப் பொருளாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

மங்கல நீராட்டு

திருமணத்தின் பொருட்டு அரசனை நீராட்டுவதற்காக மகளிர் யானை மீது பொற்குடங்களில் திருமஞ்சன நீர் கொண்டு வந்து சேர்ப்பார். பொன்மணி பதித்த மண்டபத்தில் வெள்ளியால் ஆன மணையில் சீவகன் அமர்ந்தபின் பெண்கள் அருகம்புல்லை நெய்யிலே தோய்த்து அரசனை வாழ்த்தி நெய் விளக்கேற்றுவார். பின்னர் அரசனை நீராட்டுவார். அப்போது இசைக்கருவிகளை முழக்குவார். இது போன்று இலக்கணையை வெள்ளிமணையின் மீது அமரச் செய்து மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே! என்று பலபட வாழ்த்தி அவளது சூந்தலில் அருகம்புல்லால் தோய்த்து எடுத்த நெய்யைப் பூசுவார். யானை மீது கொண்டுவந்த திருமஞ்சன நீரைக் கொண்டு வந்து நீராட்டுவார். இத்தகைய வழக்கங்கள் அரசகுலத்தில் இருந்ததைச் சிந்தாமணி கூட்டுகிறது.

ஒப்பனை செய்தல்

ஒப்பனை என்பது அழகு படுத்துதல் ஆகும். அது அழகை மேம்படுத்திக் காட்டும். அழகுக்கு அழகு செய்வதாக அமையும் சீவகனையும் இலக்கணையையும் ஒப்பனை செய்த அழகை சிந்தாமணி அழகாக நயம்படக் கூறுகிறது. சீவகனுக்குப் பெண்களே ஒப்பனை செய்தனர். எவிமயிர் போன்றவற்றால் செய்த பட்டாடையை

சிவகன் உடுத்தினான் என்பது தெரிய வருகிறது. ஒப்பனை செய்யும் பின்னர் பெண்கள் காப்பரிசியை நீரோடு சேர்த்துத் தெய்விருப்பதை செய்யிச் செய்து அறுகும் அரிசியும் கலந்தது ஆகும். இன்றை தூய பாத்திரத்திலிருந்து வரும் புதையைச் சுழற்றிப் போன்ற கண்ணாடியையும் கூட விளக்கினையும் காட்டினார். இது உடல்வேலை கழிக்கும் சடங்காக இருந்தது.

இலக்கணையை ஒப்பனை செய்யும் அழகும் தீர்மானம் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. அழகுக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற வல்லுந்துகள் இலக்கணையை ஒப்பனை செய்தனர். இன்றும் திருமண நிகழ்வுகளில் போது அழகு நிலையைப் பெண்கள் மணப்பெண்ணை ஒப்பனை செய்கின்ற காட்சி கண்முன் தோன்றும் ஒப்பனை நூல் அழிவில் சிறந்து விளங்கிய ‘விலாசி’ இலக்கணையைச் சிகை அலங்காரம் செய்யும் காட்சியானது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மெந்நூற் றணைய மாவி ஜோதி வகுத்தும் தொகுத்தும் விரித்தும் கைந்நால் திறத்தில் கலப்ப வாரிக் கமமும் நானக் கலவை ஜூந்நால் திறத்தின் அகிலின் ஆவி அளைந்து கமழு ஊட்டி எந்நால் திறமும் உணர்வாள் எழிலேற்று இமிலின் ஏற்ப முடித்தாள்.

(பா. 2437)

கூந்தலை வகுத்தும் தொகுத்தும் விரித்தும் தன் கையினால் அழகுற வாரி முடித்தும் வியக்கத்தக்க ஒப்பனை நூலில் கூறியை முகத்திற்கு ஏற்றவாறு கூந்தலை ஒப்பனை செய்தாள். அழகுபடுத்துதல் என்பது ஒரு கலை. அக்கலையைக் கலை நூல்களில் கற்றறிந்த அனுபவம் உடையவர்கள் செய்தனர்.

யானைத்தந்தத்தில் பொன்னப்பதித்த மங்கல மணிச்சிப்பைக் கொண்டு அலங்காரம் செய்தனர். கூந்தலில் சூடுகின்ற மலர்மாலையை மாலை தொடுப்பதில் கைதேர்ந்தவன் தொடுக்க அதனைக் கூந்தலில் சூடுவர். கற்பின் அடையாளமாக மூல்லை மாலையைத் தலையில் சூடினார். மணச்சாந்தினால் தோளில் தொய்யல் எழுதும் வழக்கம் காணப்பட்டது. இன்றைய பெண்கள் நாகரிகமாக உதட்டுச் சாய்ம் பூசுவதைப் போல இலக்கணையின் கழுத்து, பாதம், கைகள், சிவந்தவாய், நெற்றி, நாக்கு, நகம் போன்றவற்றில் ஓளியையுடைய சிவப்பு நிறத்தை எழுதினார். இவ்வாறு ஒப்பனை செய்த இலக்கணையின் தன்மையானது பெண்ணாசையை அறவேதுறந்த முனிவர்களும் இவளைக்கண்டால் பொறி கலங்குவர். அவ்வாறிருக்க மயங்கும் கியல்புடைய இல்வாழ்வார் எவ்வாறு பிழைப்பர் என்று கருதும்படி இருந்தது என்கிறார், ஆசிரியர்.

மருங்கனா தங்களும் மருங்கன் யங்கள் போல்
திருவினா எங்களும் உய்வார்..... (பா. 2448)
எந்த பாடல் இலக்கணமையின் ஒப்புவாசி சிறப்பை விளக்குகிறது.

வேள்விச்சாலை

வேள்விச்சாலை அமைத்துத் திருமணம் மேற்கொண்டுவரைய
சிந்தாமணி விளக்குகிறது. வேள்விச்சாலையை ஆகம விதிப்படி
அமைத்தனர். நான்மறைகளை நன்கு கற்றுவார்ந்த அந்தவார்கள் ஓம்
மேற்கொள்வதற்கான மேடையில் மனைவைப் பரப்பி, அவைகூடு
வைத்து, தருப்பையை நான்கு திசைகளிலும் வைத்துப் புதுமஹர்கள்
நிறைய இட்டுத் திண்ணனை அமைத்து மனி அகல் ஒன்றில் நெய்யும்
மனி அகல் இரண்டில் நிரும் போன் அகலில் தூபமும் நிரப்பி அவற்றை
வைத்தற்குரிய இடங்களில் வைத்தனர். நெற்பொரியை ஒளிவீசும்
செம்போன் பாத்திரத்தில் இட்டு, அம்மியையும் பகவின் பாலோடு
கவுந்த நெய்யையும் வைத்துத் தருப்பைப்புல்லால் முடிமுடிந்து
வைத்தனர். பின்னர் சிறுவிரவில் தருப்பை அணிந்து நெய்யினைத்
தருப்பை முனையினால் எடுத்து ஆகமவிதிப்படி மந்திரங்களை
உச்சிரித்து மூன்று மூறை தீயிலே இட்டு வேதம் ஓதித் தியானித்து
ஓமத்தக்கு அருகில் ஓம குண்டத்தில் வைத்தனர். ஓம குண்டத்தில்
நெய்யைச் சொரிந்த அளவில் தீக்கடவுள் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு
போங்கி வலமாகக் கூழன்று எழுந்தது. இதனை நன்றியித்தமாகவே
கருதினர். அதன்பின் சிவகன் கலசந்ரைத் தன் அகங்கையில் ஏற்று
ஓமத்தியில் வார்த்தான். புஜீன் இலக்கணமையின் இடக்கையைப் பற்றி
வளரும் ஓமத்தியை வலம் வந்து திருமணம் செய்ததைக் கூறுகிறது.
பின்னர் அம்மி மிதித்து அருந்ததி நட்சத்திரத்தை மனைவிக்குக்
காட்டுகின்ற சடங்கு முறைகளும் காணக்கிடக்கின்றன.

முழுவுறை

இவ்வாறு சிவக சிந்தாமணி அரசகுல மக்களின் திருமண
நிகழ்வுகளையும் அதில் காணப்படுகின்ற சடங்கு முறைகளையும்
எடுத்தியம்புகிறது.